

ГЕДЕОНЪ ѣ ималъ отъ многихъ Женъ своихъ 70 СЫНОВЕ. Ни вѣдинъ отъ нихъ не восхотѣ да имъ быде Царь, освень единого Авимелѣха, кой ѣ былъ весьма горделивъ и сластолюбивъ Человѣкъ. Авиме послѣ смерти Отца своего отиде онъ въ Сухемъ, отъ гдѣ мѣ ѣ была Мати, и рече Сродникомъ своимъ и Жителямъ Града того: Какво намѣрываете, 70 Человѣцы, вси СЫНОВЕ ГЕДЕОНОВИ, надъ вами да владѣютъ? или единого Господара да имате? Скаже не заборавайте при томъ, какъ самъ азъ Сродникъ вашъ. На това Авимелѣхово предложѣнїе вси къ немъ склониха, катъ Сродникъ своимъ, и мѣ дадохъ 70 сребреницы. Прѣвъ прочее грошове тыа нача онъ да собира бездѣлники и Скитницы отиде съ ними въ Фрѣзъ, въ Домъ Отца своего, и изви — О коа тѣва дѣша не бы са погнусила и потреперила! — всю свою Братю! Само Наймалый, именемъ Иоадамъ, повѣгна благополѣчно. вси Сухемцы са собраха, и прогласиха Авимелѣха Царемъ своимъ.

Иоадамъ, чѣвши това, возлѣзе на планинѣ Сухемскѣ, и съ высокимъ гласомъ нача тако да говори: Сухемцы! послѣшайте мене, и тогда ще вы послѣша и Богъ! Древета еднаждъ са собраха съ намѣренїемъ, да си избератъ Царя